O. JORDAN VICULIN O. P.

MISIJSKI VJENČIĆ

PO MARIJI K ISUSU!

27005

MISIJSKI VJENČIĆ

PO MARIJI K ISUSU!

(USPOMENA NA SVETE MISIJE)

ZA KRŠĆANSKI PUK
PRIREDIO

O. JORDAN VICULIN
DOMINIKANAC-MISIONAR

ZAGREB 1932
IZDANJE DOMINIKANSKE NAKLADE »ISTINA«

Nihil Obstat

O. Sibe Budrović, O. P.

Br. 151

Imprimatur

Split, 12. kolovoza 1932.

fr. Markolin Knego, O. P.
Provincijal

Br. 5518.

Ordinarijat nadbiskupije zagrebačke

Nihil Obstat

Pećnjak Krešimir
cenzor

Imprimatur

Dr. Dominik Premuš, s. r.
pomoćni biskup, generalni vikar

Zagreb, 29. kolovoza 1932.

*Uspomena na svete Misije, koje su dominikanski misionari održali u . . . .
god. 193 . .*

Tisak Braće Kralj u Zagrebu

Predgovor.

U nekoj župi držale su se svete Misije. K misijskim propovijedima hrlilo je veliko mnoštvo ljudi, a između ovih našao se i neki odličniji čovjek, koji je doonda posve razuzdano i raskalašeno svoj život provodio. I on je išao da sluša misijske propovijedi, ali možda više radi površne radoznalosti, negoli s pravom nakanom da se slušanjem propovijedi okoristi i obrati. No što se dogodilo? Riječ Božja proizvela je u njegovoj duši takav preokret, da se iza svetih Misija ne samo okanio grešna života, već je stupio u samostan, postao redovnik te sveto i pokornički proveo ostatak svoga života. Poslije njegove smrti nađoše na njegovu grobu čudesno urezane ove riječi: »Misit Deus verbum suum et sanavit eum« — Posla mu Gospod svoju riječ i ozdravi ga.

Dragi kršćani! Događaj ovoga čudesnog duševnog obraćenja obnovio se mnogostruko i u vašoj sredini prigodom svetih Misija, jer sjeme riječi Božje, što su ga misionari sijali u vaše duše, našlo je plodno tlo; ono je pro-

klijalo i dozorilo vašim duševnim preporodom. Vi ste se odazvali glasu Božjem, vi ste se od grijeha k Bogu svome povratili. Zaista svaki od vas može sada sa Psalmistom Bogu klicati: »R i j e č j e t v o j a ž i ž a k n o g a m a m o j i m i s v i j e t l o s t a z a m a m o j i m« (Ps., 118, 105). Na vama su se ispunile riječi sv. Bernardina Sijenskog: »Riječ Božja pročišćuje prekršitelje, jer upoznavši po njoj istinu, duše se Bogu obraćaju od svojih bezakonja«.

Ali od toga ne bi bilo nikakve koristi, kad vaše duševno obraćenje ne bi ostalo trajno, kad ono ne bi potrajalo do konca vašega života, do smrti. Eto to je ono najvažnije: u s t r a j n o s t u d o b r u d o s m r t i! Moguće, naime, da između vas ima kogod, koji si misli, da je učinio sve, što je imao učiniti, jer je počuo koju misijsku propovijed i jer se ispovjedio i pričestio, i to možda poslije 5, 10, 15, 20 ili više godina. To bi bila zabluda! Nijesu svete Misije zato, da samo prigodom ovih dana mora svaki od vas ići k propovijedima te obaviti svetu Ispovijed i Pričest, a po odlasku misionara da je onda opet slobodno vratiti se k starim grijesima i zlim navikama. Njihov najglavniji i jedini cilj jest: brata grešnika potresti, uvjeriti i sklonuti da otsad pa unaprijed mora uvijek samo Bogu služiti,

a ne kao dosle možda i Bogu i vragu. To se ne može složiti. »Nitko ne može dva gospodara služiti« (Mt., 6, 24) — veli sveto Pismo. Da, s a m o Bogu se mora služiti posve i uvijek!

Na ovu potpunu vjernost Bogu, na ovu dosmrtnu ustrajnost u službi dragoga Boga potiče vas ne samo svijest dužne zahvalnosti Njemu zato, što vas On neizmjerno ljubi i milosrdno vam oprašta vaše grijehe, nego također na to vas potiče i ljubav prema samima sebi. Kršćanine, kršćanko: radi se o n e b u ili p a k l u! Radi se o s r e t n o j ili n e s r e t n o j v j e č n o s t i! Ti, dakako, želiš poslije smrti u raj doprijeti. Pa jasno je, a to je i cilj tvoga života. Ali si dobro pamti: raj se stiče samo vjernim i doživotnim služenjem Bogu! Samo ustrajni kršćanski život sprema ti raj! Ovo treba uvijek dobro pamtiti; ovo razmatranje neka bude trajna i spasonosna uspomena na svete Misije.

S ovim riječima jasno je označena nakana ovom misijskom vjenčiću, koji nazvasmo »Po Mariji k Isusu«. Ova knjižica hoće da bude trajni misionar između vas, koji vam želi dalje pripovijedati i unaprijed u vama podržavati sve ono lijepo, dobro, korisno i spasonosno, što ste u vrijeme samih svetih Misija od misionara čuli, naučili i odlučili

provesti u djelo. Primite ovoga misionara i slušajte ga, kao što ste primili i slušali njihovu živu nauku u ime Božje. To vam je njihova poslijemisijska poruka, koju smatrajte kao poruku sa strane Božje, za vaše ravnanje i vječno spasenje.

Mir Božji!

U Zagrebu, mjeseca kolovoza 1932.

Prireditelj.

Ustrajnost u dobru.

»*A koji ustraje do kraja, on će se spasiti*« (Mt., 10, 22).

Svaki čovjek po prirodi čezne za srećom. I vi, kršćani, želite biti sretni, pravo sretni. Da, to je vaš odgovor. Dobro, ali zato morate biti kreposni, jer bez kreposnog života nema prave sreće na zemlji. To dokazuje već samo vaše iskustvo u dosadašnjem vašem životu. Jer kad ste vi bili najsretniji? Vaš iskreni odgovor bez daljnjega glasit će: onda, kad nijesmo još poznavali zlobu i opakost svijeta; onda, kad nam je bio tuđ pojam grijeha i uvrede Boga; onda, kad smo bili daleko od vrtloga pokvarenosti. O, kako nam je onda dušu prosijevao sjaj s neba! O, koli neizrecivu slast je u nju ulijevala molitva i sveta Pričest! O, blaženi oni dani, dok smo bili u tijesnom prijateljstvu sa svojim Bogom i u slatkoći ljubavi i odanosti nebeskoj Majci Mariji! O, kako bijasmo onda sretni! Zašto ta sreća nije uvijek trajala? — No počujte, kršćani! Da vam se

opet povrati i posve obnovi ta blažena sreća: to stoji do vas. Vi možete biti sretni, vi ste već sada sretni; to vam srce kazuje. A odakle ta sreća? Od onog odrešenja prigodom svetih Misija, koje je opralo kaljavost vaših grijeha, otjeralo strah, uništilo grizodušje. Od one svete Pričesti, koja vas je s Bogom sjedinila. To je vaša opet stečena sreća, prethodna onoj potpunoj i vječnoj sreći u nebu, koju Bog drži pripravnu za svoje vjerne sluge. Ustrajte u tom stanju do konca i — nebo će biti vaše!

Ono, što treba činiti.

Naš Gospodin Isus Krist označio nam je sredstva za ustrajnost u dobru do konca onim riječima: Vigilate et orate! — Bdijte i molite! (Mt., 26, 41).

1. Budnost.

Prije svega potrebna je budnost. Naš praotac Adam, prije nego je sagriješio, imao je svoj duh potpuno sređen i ovisan o Bogu, bez sklonosti na zlo, jer nije poznavao ni strasti, ni opačina, ni zabluda. No poslije njegova sudbonosnog pada u grijeh ovaj divni sklad bio je posve narušen: tijelo, koje je prije bilo podložno duhu, ustalo je sada protiv duha, a duh protiv Boga. Tako i mi,

Adamovi potomci, nasljedujemo tu zlokobnu grešnu sklonost, i samo iza neprestanih mučnih napora u stanju smo dobro djelovati. Što nam onda treba činiti? Treba bdjeti! To nam sam Isus Krist kaže u slijedećoj slici. Kad bi domaćin znao, u koji bi sat imali upasti u njegovu kuću lopovi, ne bi on spavao, već bi se spremio i budno čekao njihov dolazak. A da onemogući njihovu provalu, dobro bi zapro vrata i prozore svoje kuće, pazio bi na svaki najmanji šum i ne bi na kucanje nikomu otvarao vrata, nego povjerljivim i dobro poznatim osobama.

Kršćani: kuća, koju mi moramo čuvati, jest naša duša. Lopovi: to su đavo, svijet i strasti. A jer su ovi neprijatelji uvijek na vratima naše duše, da u nju provale i da je posve opljačkaju, to moramo neprestano bdjeti i naoružati se, da spriječimo njihov upad.

Moramo bdjeti; ali nad čime? Nad svojom dušom i njezinim moćima, nad svojim tijelom i njegovim osjetilima. Stoga upamtite slijedeće.

Duša i njezine moći.

1. Mašta. — Naša mašta jest često puta uzrokom tolikih kobnih nastranosti. Ona voli da se zadržava na šarenim predodžbama podražljivih prizora, bestidnih slika i ispraz-

nih umišljenosti, ali sve to lako dovodi do gotove duševne propasti, ako se dopušta da njeni nasilni hirovi preotmu mah. Stoga vam treba zle prohtjeve svoje slobodne mašte obuzdavati i trapiti po načelima kršćanske samozataje. U tom smislu korisno je sebi često predočivati osobito neizmjerne draže-sti rajskih užitaka s jedne strane, a grozne strahote vječnih paklenih muka s druge strane.

2. Pamet. — Dalje, bdijte nad svojom pameću. Svoju pamet nemojte nigda zadržavati na pogibeljnim predmetima. Nemojte se baviti ne samo zlim mislima, već niti ispraznim i taštim. Trsite se da svoju pamet uvijek zaokupljate mislima ozbiljnim, dostojnim jednoga kršćanina.

3. Srce. — Bdijte nad svojim srcem. Neka budu Bogom prodahnuta sva njegova čuvstva i sve njegove želje. Daleko od njega nečiste pohote! Nek na njegovu prijestolju sam Bog sjedi!

4. Volja. — Bdijte nad svojom voljom. Sve dobro, što se čini, i sve zlo, što se vrši, prima od naše volje svoju nagradu i svoju kazan. Bog gleda srce, nakanu, kojom se obavlja koji čin, a volja je, koja čini dobro, i volja je, koja čini zlo. Đavo, svijet, pohota: mogu nas napastovati, ali nigda ne mogu da nas nužno na grijeh navedu, ako mi na to

svojom voljom ne pristajemo. Jer kad mi uskraćujemo pristanak svoje volje, oni ne mogu ništa protiv nas. Stoga neka naša volja bude uvijek u skladu s voljom Božjom, prema onoj: Budi volja Tvoja.

Tijelo i njegove moći.

Ova budna pažnja nad dušom i njenim moćima treba da se protegne i na tijelo te njegova osjetila; inače uloženi trud bio bi nestalnog uspjeha. Jer čemu bi vrijedilo svo naše marno nastojanje oko čuvanja pameti, srca i mašte, ako bismo davali slobodu očima, da sve gledaju; ušima, da sve slušaju; ustima, da svega govore; nogama i rukama, da svega čine? Stoga nužna je budnost i pažnja nad tijelom i njegovim osjetilima.

1. Oči. — Najprije bdijte nad svojim očima. Nemojte gledati ništa, što je pogibeljno, zabranjeno, grešno. Namjere li vam se oči na kakvu nepristojnu sliku ili opaku knjigu, susretnu li se s kakvim zamamljivim pogledom ili odvratnim prizorom: oborite ih ničice, govoreći s Davidom: Gospode, odvrati oči moje, da ne vide ispraznost.

2. Uši. — Uz oči čuvajte i svoje uši, da nigda ne slušaju govora, koji bi se kosio s ljubavlju, vjerom i ćudorednošću.

3. J e z i k. — Osobito pak bdijte nad svojim jezikom. Najveći dio prekršaja i mana, što se dnevno počinjaju, proizlazi od jezika. Bog dariva čovjeku jezik, da se on njim služi za slavu Božju, za svoje spasenje i dobro bližnjega. A ipak veliko mnoštvo ljudi služi se jezikom da vode nepristojne razgovore, da pjevaju kojekakve proste i gadne pjesme, da ogovaranjem siju mržnju i neprijateljstvo, da klevetanjem i lažima otimlju dobar glas svome bližnjemu, da užasno psuju i proklinju na sve moguće načine. To su grozote nepojmljive!

Zato, kršćani, bdijte nad samima sobom, nad čitavim svojim bićem i njegovim moćima. Onaj, koji u svemu bdije nad samim sobom, jest kao onaj mudri čovjek, koji ima da hoda po tijesnu, sklizavu i strmu putu. On se oprezno vere naprijed, uvijek u strahu, da ne bi izgubio ravnotežu i, posrnuvši, upao u provaliju.

B l i ž n j e i d a l j n e p r i g o d e (kojekakva društva, zabave, sastanci, sijela i prela, plesovi, birtije, kina, kazališta, noćno i zakutno skitanje itd.) jesu taj tijesni, sklizavi i strmi put, koji lako vodi u propast. A počujte što veli Duh Sveti, da ko ljubi pogibao, taj će i propasti.

2. M o l i t v a.

Uz budnost potrebna je i molitva. Bez molitve ne može se ustrajati u prijateljstvu s Bogom; bez molitve ćete brzo propasti, pa makar ne znam koliko snažni bili vaši napori u opiranju grijehu. Sam Isus Krist nam je rekao: »Bez mene ne možete ništa učiniti« (Iv., 15, 5). Naprotiv, molitva brzo i sigurno omogućuje uspjeh. Dok je Mojsija molio, njegovi vojnici tukli su neprijatelja; ali, kad je prestao moliti, Amalećani poraziše Izraelce.

Stoga, kršćani, nemojte propuštati molitvu. Molite, kad ste žalosni; molite, kad nasrću na vas grešne napasti. Nemojte zaboraviti, da vam je najveća obrana u prečistoj Djevici Mariji. »Kad na te jurišaju vihori napasti«, dovikuje sv. Bernard, »upri pogled u zvijezdu, prizovi Mariju«. Ova dobra Majka razastrijet će na vas plašt svoje moćne zaštite i posredovat će za vas kod Isusa. Prosite je smjerno i zaufano: sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas jadne grešnike, sada i na čas smrti naše.

Molite za sebe, za svoje roditelje i prijatelje. Molite za potrebe svete Crkve. Molite naročito za siromašne grešnike, da se vrate k svome Ocu, k svome Bogu, koji pokajnicima tako rado oprašta. Molite i za svoje

neprijatelje, koji vam zlo žele i čine. To je baš kršćanski, a to je ujedno i uvjet i sredstvo da možete ustrajati u dobru do konca svoga života.

Kršćani: vaša **budnost** i vaša **molitva** uzdržat će vas u milosti Božjoj, u prijateljstvu s Bogom, i dovest će vas do blaženih obala vječne domovine u raju. Amen.

Katolik u vjerovanju i djelovanju.

Ovo, što si dosad počuo, kršćanine i kršćanko, sadrži samo općenite smjernice, kojih se u svome životu svaki od nas mora držati, ako hoće da se spasi. Ali da ti sve to bude još jasnije, evo nekoliko posebnih uputa i pripomena.

Poznavaj svoju vjeru.

Kad je grofica Hahn-Hahn, kao nekatolikinja mnogo godina putovala svijetom tražeći istinu i mir, i napokon oboje našla u katoličkoj Crkvi, uskliknula je: »O sveta vjero! O sveta Crkvo! Ruže te samo zato, što te ne poznaju. O da te majstorska ruka umjetnika prikaže u tvojoj divotnoj ljepoti i da tu sliku objesi na čarobnoj vrpci iznad svega svijeta, da bi je sve oči mogle gledati: svi bi se ljudi i sva koljena pognula pred njom!«

Ako je netko od vas, radi bilo kojeg uzroka, dosad slabo poznavao svoju katoličku

vjeru i svoju katoličku Crkvu, svete Misije su mu bile izvanredna prigoda za bolju spoznaju njene uzvišenosti i njene potrebe za spasenje. I duša svakoga sretnika, u koju je ušlo svijetlo evanđeoskog nauka i koja je ogrijana toplinom ljubavi Božje, može sada klicati od radosti i ushita, kad je našla svoj put, koji vodi do Boga, vrela i središta naše sreće.

Kršćanine, koracaj do kraja po toj svijetloj stazi saznanja svete vjere, što je Crkva i njeni službenici u ime Božje naučavaju. Kloni se kojekakvih izrugivača, smutljivaca i brbljavih neznalica, koji možda nose na glavi cilindar, a u glavi — slamu! Ne slušaj zavodljivih glasova bezvjeraca i moralnih propalica. Pamti dobro uvijek, da je istinita i spasonosna jedino Kristova izreka: »Ja sam put, istina i život!« (Iv., 14, 6).

Živi po nauci svoje vjere.

Mnogi će vam reći: ja vjerujem u Boga. A ma da vidite, kakva je ta njihova vjera! Nigda ili vrlo rijetko u crkvu k svetoj Misi, k propovijedima i k Sakramentima, a da i ne spominjem drugih vjerskih dužnosti. E, ali oni vam vjeruju u Boga! Dakako! No, po Bogu brate, kakva je to tvoja vjera, ako ne vjeruješ i ne djeluješ, kako Bog traži i od tebe i od mene i od svakoga? A ne znaš

li, da je Bog objavio vjeru i ono, što ne samo moraš vjerovati, nego i djelovati? A sve nas to naučava Crkva katolička, pretstavnica Božja na zemlji, koju treba slušati.

Naša vjera, ako će biti Bogu prijatna, a nama spasonosna, mora da bude d j e l o t v o r n a, t. j. popraćena dobrim djelima, ispunjavanjem Božjih zapovijedi, življenjem kršćanskim u svemu. »Jer«, veli sv. Jakov, »kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez dobrih djela mrtva« (Jak., 2, 26).

Svakodnevna pobožnost.

Tim riječima ne smjeram na kakve duge i česte pobožne vježbe. Hoću te potsjetiti na onaj jednostavni i krasni kršćanski običaj, što ga vrše svakodnevno svaki pravi kršćanin i kršćanka: j u t a r n j a i v e č e r n j a m o l i t v a, molitva prije i poslije jela te kad zvoni u podne i navečer (»pozdrav anđeoski«). Ovakva molitvena pobožnost priteže blagoslov s neba. Stoga nemoj se stiditi na bilo kojem mjestu u to vrijeme dignuti šešir s glave, prekrižiti se i pomoliti se dragom Bogu, od koga nam je svako dobro.

Dan Gospodnji.

Svaki dan jest Gospodnji dan, no to naročito vrijedi za nedjelje i druge zapovijedane blagdane.

Pamti:

1. U nedjelju i u druge blagdane zabranjen je svaki težački, naporni posao. Šest dana u tjednu dava Bog čovjeku na korisnu i pristojnu upotrebu za njegove tjelesne, materijalne potrebe, a sedmi (nedjelju) hoće da se Njemu posvećuje odustajanjem od svakog težeg rada (težačkog, radničkog, nadničarskog, zanatlijskog i slično).

2. U nedjelje i u druge blagdane mora se pod smrtni grijeh pobožno slušati cijela sv. Misa. Dakle, onaj, koji u te dane bez valjanog i opravdanog uzroka radi i ne sluša svetu Misu, neka znade, da počinja smrtni grijeh.

Stoga, kršćanine, sjeti se da si kršćanin, pa da si dužan vršiti ovu Božju i crkvenu zapovijed.

Grijeh — smrt duše.

Dok je duša u milosti Božjoj, t. j. bez smrtnog grijeha na sebi, ona je kao sveti hram, u kome sam Bog stanuje. Krist je smatra svojom sestrom, a Duh Sveti svojom zaručnicom. No, kad ona teško sagriješi, nastaje u njoj grozna promjena. Dok se sjajila milošću, bila je kći svijetla nebeskoga, a sad je u grijehu posuda odvratnosti. Prije je sličila anđelima nebeskim, a sada vragovima u paklu. Prije je imala pravo na nebo, a sad

je čeka smrt u paklu, ako se ne oslobodi grijeha. Grijeh znači gubitak Boga; grijeh je najveće zlo za dušu.

Da te, kršćanine, ne zadesi jedna takva strašna nesreća, drži se Kristove opomene, što smo ti je gore na početku spomenuli i objasnili: bdijte i molite!

Osim već spomenutih sredstava i razboritog opreza za čuvanje od grijeha, treba nadasve istaknuti valjano primanje svetih Sakramenata: Ispovijedi i Pričesti.

Sveta Ispovijed.

Sveta Ispovijed jest Sakramenat od Krista Boga ustanovljen za opraštanje naših grijeha. Ona je sadržana u skrušenom očitovanju počinjenih grijeha (i težih i lakših) svećeniku za to ovlaštenu, da nas od njih odriješi. Krist je ovaj Sakramenat ustanovio onim riječima, upravljenim svojim svećenicima: »Primite Duha Svetoga; kojima oprostite grijehe, oprostit će im se, i kojima zadržite, zadržat će se« (Iv. XX, 22, 23).

Naredba je svete Crkve, da se svaki kršćanin-katolik, koji je navršio 7 godina života, mora bar u uskrsno vrijeme ispovjediti i pričestiti. Ta naredba veže pod smrtni grijeh svakoga katolika bez razlike.

Za valjanu svetu Ispovijed potrebno je:

a) dobro ispitati svoju savjest,

b) pokajati se za grijehe,
c) čvrsto odlučiti, da nećemo više griješiti,
d) iskreno se i čisto ispovjediti,
e) izvršiti zadanu pokoru.

Sveta Ispovijed jest i lijek i ustuk protiv grijeha, koji prouzrokuje duši teške rane i donosi vječnu smrt. Sveta Ispovijed uči nas poniznosti i priznavanju naše slabosti. Ona nas sjeća, da ako nam Bog ne oprosti grijehe i ne dade svoje pomoći, mi smo onda propali.

No ima kojekakvih glava, kojima je ponizno ispovijedanje svojih grijeha ili suvišna, ili nesnosna, ili bedasta stvar. Hajde da počujemo neke od njih!

1. Nerijetko čuješ: »Ne činim nikomu zla. Nijesam ni ubio, ni robio, ni palio, ni varao: pa šta će mi Ispovijed?« Dobro: nijesi ni ubio, ni robio, ni palio, ni varao. Ama, prijatelju, zar ti nijesi svijestan nikakvog drugog grijeha? A gdje su svi ostali grijesi protiv deset Božjih i pet crkvenih zapovijedi? Ti kažeš, da nijesi nikoga ubio. Vjerovat ću ti: nijesi ubio tijela, a jesi li ubio svoju i tuđu dušu? Možda si počinio drugo još veće ubistvo, zavodeći drugoga na smrtni grijeh svojim sablažnjivim vladanjem? A da nijesi i oklevetao svoga bližnjega? Eto opet novog ubistva! A neumjereno jelo i piće: zar nije i to vlastito ubistvo, i to dvostruko: i duše i tijela? Ti veliš: napio sam se, ali nijesam u piću kleo. Nijesi u piću kleo, ali zato si isto sagriješio neumjerenim uživanjem pića. I to je grijeh, dragoviću moj. A ko bi nabrojio još mnoge druge tvoje grijehe, počinjene mišlju, riječju, željom, činom, propustom! Stoga, kršćanine, pamet u glavu! Nemoj varati samoga sebe i dušu svoju upropašćivati.

2. Drugi veli: »Ma šta će mi Ispovijed, kad ću opet sagriješiti?« — Tu imaš pravo, da ćeš opet sagriješiti, baš naročito zato, što ne pokazuješ nikakve volje da se popraviš. Nego odgovori ti meni, pametni čovječe: a zašto se ti pereš, kad ćeš se opet zamazati? Zašto jedeš, kad ćeš opet ogladnjeti? Zar ne, da si smiješan svojim izmotavanjem i otklanjanjem svete Ispovijedi?

Nemoj tako, jadni brate, nego ponizi se, priznaj svoju bijedu i skrušeno se ispovjedi. Pa makar poslije Ispovijedi opet sagriješio u svojoj ljudskoj slabosti, nemoj zato klonuti ni zdvajati, već vrati se, jadni sine, opet k Ocu raskajan, skrušen! On će te u zagrljaj primiti, On će ti oprostiti. A opet znaj, da valjana sveta Ispovijed malo po malo čisti dušu od gube grijeha, jer ona je ljekoviti balzam (melem) za skrušena grešnika.

Na daljne isprike i smicalice protiv svete Ispovijedi nije vrijedno ovdje se osvrtati, kao što je jasno iz rečenoga.

Sakramenat jakih.

To je sveta Pričest. Dostojno blagovanje tijela i krvi Kristove. Sveta Pričest je neophodno potrebna za dušu, kao što je hrana potrebna za tijelo. Tijelo bez hrane uginulo bi, tako i duša bez svete Pričesti. U njoj je sve blago milosti i svetosti. Kristova je zapovijed: »Zaista, zaista vam kažem, ne budete li jeli tijelo Sina Čovječjega i pili njegove krvi, nećete imati života u sebi.« Krist neće da samo u Nj vjerujemo i da Ga slijedimo; On hoće da Ga u sebe primamo, da Ga blagujemo i pijemo — da bude kao naša krv. Sveta Pričest nije samo jedan religiozni obred ili pobožna vježba: ona je više, ona je život, snaga, zdravlje. Ona krhka čovjeka pobožanstvenjuje; ona ga čini neslomljivim u borbi protiv svijeta, đavla i tijela.

Pristupi, dakle, kršćanine, k ovom izvoru života; pristupi češće s doličnom pripravom, očistivši najprije dušu od ljage grijeha u kupaonici svete Ispovijedi.

Riječ roditeljima.

Vi ste, kršćanski roditelji, svećenici. Svećenici na domaćem ognjištu, u obitelji. Za takve vas smatra sv. Petar apostol (II, 5, 9). Takvu ulogu vam namjenjuje vaše uzvišeno zvanje. To su vaše svete obveze prema porodu. Njih ovako označuje sv. Pavao ap.: »Vi, ocevi, odgajajte djecu svoju u nauci i u stegi Gospodnjoj!« (Efež., 6, 4). To se, dakako, tiče ne samo oca, nego i majke. Mi ne možemo sve to ovdje potanko spomenuti, ali ne zaboravite slijedeće:

1. Odgoja u obitelji mora da bude u svemu kršćanska. Zapamtite: kršćanska, a ne poganska, kao što bi se to moralo sa žalošću kazati za neke obitelji, bez spominjanja svih pojedinosti.

2. Roditelji: učite li vi svoju djecu moliti i molite li se zajednički s njima u jutro, na podne, navečer?

3. Brinete li se vi, da vaši sinovi i vaše kćeri idu u nedjelje i u svetke k svetoj Misi? Ili možda ih naprotiv od toga odvraćate svojim vlastitim izostajanjem?

4. Vodite li nadzor nad vladanjem svoje djece, pazeći, kamo zalaze i s kim se druže? Eto vam na razmišljanje samo par upita.

5. Roditelji: nemojte nikada kleti, psovati, svađati se, lagati, klevetati, opijati se, krasti, nepristojno živjeti: nikada, a pogo-

tovu ne sa znanjem svoje djece! Onda ste — pamtite dobro — dvostruki ubojice: samih sebe i svoje djece. Stoga nemojte zaboraviti onu strahovitu: k o s i j e v j e t a r, ž a n j e b u r u. Uz ovu dobro stoji i ona narodna:

»Kakvo sjeme, takva klica,
Kakvo prelo, takva žica,
Kakva majka, 'nakva dica,
Kakva majka, porod takvi,
Kakva majka, narod 'naki.«

6. Roditelji: pred Bogom ćete biti strogo odgovorni za sebe i za svoju djecu.

Velika tajna.

1. Sv. Pavao veli za katoličku ženidbu, da je to v e l i k a t a j n a u Kristu i Crkvi. Katolička obitelj je iz naravnog reda uzdignuta u viši, vrhunaravni. Ona je sveta stvar, a ne smije postati igračka i ruglo čovječjih strasti. Cilj je kršćanskoj ženidbi da se r a đ a j u i o d g a j a j u d j e c a B o ž j a. Obitelj je odredio Bog, da napućuje kraljevstvo Božje na zemlji, Crkvu, i da u nebo šalje nove građane. Stoga svi oni, koji u teoriji i praksi davaju ženidbi samo ljudski, prolazni ili drukčije rečeno: nemoralni i nekršćanski karakter, iznakazuju i obeščašćuju najvažniju ustanovu za dobro

vjere i naroda, okreću izvor blagoslova i napretka u izvor prokletstva i propasti. Oni, koji šire t. zv. »slobodnu ljubav«; oni, koji misle da je ženidba samo radi zasićenja strasti; oni brakovi, koji se sklapaju samo radi interesa, jedino radi bogata miraza, ili samo radi tjelesne ljepote, samo radi visoka položaja u društvu; oni, koji, kratko rečeno, od ženidbe prave trgovinu: stoje u najvećoj opreci s Kristovom naukom i sa zdravim razumom. To više nijesu kršćanski brakovi; to je poganština!

2. Obitelj je predvorje Crkve i općinstvo svetih. Pavlove riječi: »Ženidba je velika tajna« (Efež, 5, 32.), treba da budu napisane zlatnim slovima na svim kućnim vratima.

3. O b i t e l j j e s v e t i š t e. K o s e ž e n i, a n e z n a t o g a, o n n e z n a, z a š t o s e k r š ć a n i ž e n e. Stupa u brak kao slijepac.

4. Ženidba je n e r a z r e š l j i v a, t. j. ni muž ni žena ne mogu se valjano vjenčati, dok mu je u životu ženidbeni drug. Ko bi to pokušao učiniti, smrtno bi sagriješio i ne smije da bude pripušten svetim Sakramentima. To vrijedi za svakoga konkubinarca (priležnika), koji žive u nedopuštenom odnošaju.

5. Mladići i djevojke treba da se prije vjenčanja ozbiljno, a ne lakoumno, priprav-

ljaju na sveti Sakramenat ženidbe. Oni moraju najprije zaprositi pomoć Božju i biti dobro poučeni u dužnostima kršćanskog braka. Neka se posavjetuju s duhovnim vođom u toj prevažnoj stvari.

6. Čuvajte se rasipnosti, neumjerenosti i bilo koje neurednosti prigodom vjenčanja.

7. Ne sklapajte ženidbene sveze s osobama drugih vjera! Karakter neka se združi s karakterom, načelo s načelom, volja s voljom, vjera s vjerom. Dvoje treba da je jedno u Kristu! Mješovite ženidbe uzrokom su nesreće u svemu!

Čuvaj se otrova!

1. Otrov je po život tjelesni pogibeljna stvar. No ima jedan otrov, koji je to strašniji, što ubija dušu, koja ga guta; taj otrov jest zla štampa. Bog, njegova providnost i njegove zapovijedi; nauka kat. Crkve o utjelovljenju Sina Božjega i otkupljenju čovječanstva; vjerske istine o raju, o paklu, o vječnosti, o besmrtnosti duše, o Sakramentima, o svetoj Misi; sve, što je sadržano u Evanđelju: to zla štampa izvrgava ruglu, preziru i mržnji. Sve, što je plemenito, dobro i čestito ona sumnjiči, kleveće i pogrđuje, a slavi nećudorednost, šireći kult golotinje. Zla štampa pri tomu lukavo postupa. Služi se kićenim slogom, ukusnom opremom, luksuznim izdanjima, sjajnim ilustracijama, jeftinim cijenama, privlačivom ironijom, sjetilnim draženjem, senzacionalnim novostima. Da zavede čitaoca u bludnju, sad piše ovako, sad onako, sad uvijeno, sad otvoreno: sve prema prilikama vremena, mjesta, ljudi. Bez razlike, razbora i rasuđivanja bezbožni i pokvareni pisci u svojim člancima, novinama, knjigama hvale ili kude, rješavaju ili zamrsuju, miješaju na istom stupcu strast i poštenje, pobunu i pokornost, kršćanstvo i komunizam, Krista i Beliala.

Bože sačuvaj! — nijesu oni protiv Boga i kat. vjere! No čemu — mudruju ti mudraci — čemu Misije, hodočašća, procesije, euharistijski kongresi, blagdani, Sakramenti? Čemu kojekakve bratovštine, kongregacije, organizacije omladine, muževa i žena? Čemu vazda isticati, koje si vjere, kad je vjera privatna stvar? — Jeste li čuli: vjera da je privatna stvar?!

2. Ima katoličkih dobričina, koji naivno uzimaju i piju taj bezbožni i kužni otrov, čitajući i primajući takvu štampu. No, čovječe, ako si katolik ne samo imenom, nego i djelom: napolje s takvom štampom! Napolje s takvim smećem! Daj mu snažni nogomet!

3. Tvoja je dužnost podržavati i širiti samo solidnu katoličku štampu.

4. Mi imademo brojnu i dobru kat. štampu: novine, knjige, časopise, glasnike. To je zdravo štivo, koje utvrđuje u čestitosti i poštenju, rasvjetljuje um i oplemenjuje volju, oduševljava za ljubav prema Bogu i prema hrvatskoj domovini. Čitaj i pretplati se na takvu štampu! Posavjetuj se o tome sa svojim duhovnim pastirom.

5. Windhorst, čuveni preporoditelj svoga naroda, kazao je: »Bila bi potrebna šesta crkvena zapovijed: ne čitaj opakih novina i knjiga!«

Mani se zla govora!)*

1. Zaista nema nečasnijih ljudi od ozloglasitelja, lažaca, klevetnika. Oni sa svojim ocrnjivanjem i svojim zlonamjernim izmišljotinama jesu sijači sviju zala. Oni po riječima sv. Bernarda imaju vraga na jeziku, a koji ih rado slušaju, imaju ga na ušima.

2. Dragi Bože, koliko li se griješi ogovaranjem i klevetanjem svoga bližnjega! Neko, doduše, iz lakoumnosti, ali mnogi iz crne đavaoske zlobe. Ima ljudi, koji baš kao da vrebaju, hoće li drugi, osobito onaj, proti kome ga nešto imadu, počiniti kakav prekršaj, da ga onda rastrube i objese na veliko zvono.

3. Ima ljudi, koji bi zasluživali, da im se na čelo ureže slovo C, t. j. calumniator (= klevetnik), kako su to činili stari Rimljani takvim nesavjesnim ljudima, da svak vidi, ko su i što su, pa da ih se može čuvati, kao od opasnih ljudi. Ovima nije dosta iznositi na javu nepoznate mane bližnjega, nego hoće da lažu te izmišljaju ovo i ono o drugomu ili njihove slaboće uvećavaju, praveći, kako se ono veli, od muhe slona. Nesretnici! Slijepci! Za sve takve vrijedi ona: »Jezik mu je dug, kao kravi rep«.

4. Manje je zlo udariti nekoga šakom u lice; manje je zlo potajno ga okrasti; manje je zlo nekome kuću zapaliti u gluhoj noći, negoli opakim jezikom oduzeti mu dobro ime i dobar glas. Lijepo veli naša hrvatska poslovica: »Bolji je dobar glas, nego zlatan pâs.« Oduzeti nekomu nepravedno dobar glas, to je okrutnost razbojnika, koji napada i ubija nepoznatoga putnika na cesti.

5. Ljubav bratska, ljubav kršćanska ne postupa tako. Ljubav radi drukčije. Ljubav — veli sv. Petar — pokriva obilje grijeha. Ljubav kazuje vrline, dobre strane, a prešućuje zlo i ne širi ga.

*) Kletvu (psovku) ovdje ni ne spominjemo, jer bar to svatko uviđa, da je kletva najveće bezakonje, bič, užas, grdoba i prava bedastoća.

6. Ako te je netko uvrijedio i zlo ti nanio, nemoj mu se zato osvećivati ničim, pogotovu ne opakim jezičarenjem. Drži se one evanđeoske: tko tebe kamenom, ti njega kruhom! — a pravedni Bog će svakome zasluženo naplatiti.

Ideal potpuna čovjeka — Marija!

»Što smo većma Marijini, to smo više ljudi: Marija je jakost. Što smo više Marijini, to smo karakterniji: Marija je vrgla mjesec pod noge. Što smo više Marijini, to smo odlučniji: Marija je razmrskala zmiji glavu. Što smo više Marijini, to smo napredniji: Marija je zvijezda Danica čovječanstva. Što smo više Marijini, to smo euharističniji: Marija zna samo za Isusa. Što smo više Marijini, to smo više papinski: Marija je mati Papama. Drugo nam ne treba. S Marijom i našom dobrom voljom možemo pol svijeta obratiti«. (Iz knjižice »Potpuni ljudi«, str. 48.).

Na raskršću staleža.

1. Svi ljudi ne mogu pripadati istom staležu. Svi i nemaju prirodne sklonosti za isto zvanje u životu.
2. Moli se Bogu, da upoznaš, koji je tvoj poziv.

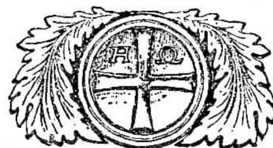
3. Ako te želja vuče u svećenički ili u redovnički stalež, spremaj se ozbiljno i sabrano za nj.
4. Roditelji, smatrajte za veliku milost i odlikovanje, ako vam Bog sina ili kćer pozivlje u duhovni stalež. Nemojte u tome biti ravnodušni ili čak protivni.*)

Četiri zadnje stvari čovjeka:

Smrt, sud, pakao, raj.

»U svim djelima svojim spomeni si posljednjih svojih, pa nećeš nikada sagriješiti.«

(Crkv., 7, 40.).

*) Onaj i ona, koji bi osjećali sklonost postati dominikanac (dominikanka), neka se poslije zrele odluke pismeno obrate za potrebne obavijesti i upute na: Provincijala otaca dominikanaca, Split, Hrvojeva 2, Dalmacija (za muškarce). Ili na: Upravu dominikanskog zavoda svetih Anđela Čuvara, Korčula, Dalmacija (za ženske).

Prije misijske propovijedi*)

Oče nebeski, Bože,
Sine vječni, Bože,
Duše sveti, Bože,
Sveto Trojstvo, jedan Bože,
Isuse, naš otkupitelju,
Isuse, ufanje naše,
Isuse, spasenje naše,
Isuse, živa željo naša.
} Smiluj se nama!

Život kratak ... A smrt stalna ...
Njoj se ne zna ... Dan ni čas ...
Ako vrijeme ... Gubim sada ...
Hoću l' ga imat ... Zadnji čas? ...

*) Donosimo ove litanijske misijske pjevne zazive i spasonosne opomene prije propovijedi, te molitve poslije propovijedi, ne samo kao spomen na svete Misije, nego također za korisnu upotrebu i poslije svetih Misija.

Poslije misijske propovijedi.

Prosvijetli, Gospodine, one, koji stoje u tminama i u smrtnoj sjeni; privedi ih, neka čuju tvoj glas.

Gospodine, smisluj se. Kriste, smiluj se. Gospodine, smiluj se.

Oče naš ...

R. I ne uvedi nas u napast.

O. Nego izbavi nas od zla.

Pomolimo se.

Milosrdni i milostivi Bože, usliši molbe, koje ti plačući prikazujemo za braću i sestre ovoga mjesta, koji se u opačinama gube: neka se (za vrijeme ovih svetih Misija), odvraćeni od svoga grešnoga življenja, izbave od vječne smrti, i gdje je obilna zloća, neka je ondje i tvoja milost obilnija. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Prosti, Gospodine, svojemu puku i ne srdi se na njega, već ga svojom milošću pomiluj.

Gospodine, smisluj se. Kriste, smiluj se. Gospodine, smiluj se.

Oče naš ...

R. I ne uvedi nas u napast.

O. Nego izbavi nas od zla.

Pomolimo se.

Bože, koga grijeh vrijeđa, a pokora ublažuje, pogledaj milostivo na ponizne molbe

puka svoga i odvrati bičeve srdžbe svoje, što ih zaslužujemo za svoje grijehe. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Ne opominji se, Gospodine, prestupaka naših ni prestupaka otaca naših, i ne osvećuj se grijesima našim.

Gospodine, smiluj se. Kriste, smiluj se. Gospodine, smiluj se.

Oče naš...

R. I ne uvedi nas u napast.
O. Nego izbavi nas od zla.

Pomolimo se.

Neiskazano nam milosrđe svoje, Gospodine, milostivo ukaži, pa nas zajedno i odriješi od sviju grijeha i izbavi od kazna, koje za njih zaslužujemo. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Otprošnja bl. Djevici Mariji.

Zdravo, Kraljice, majko milosrđa; živote, slasti i ufanje naše, zdravo! K tebi vapijemo, prognani sinovi Evini. K tebi uzdišemo tugujući i plačući u ovoj suznoj dolini. Svrni, dakle, odvjetnice naša, one svoje milostive oči na nas, te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagosloveni plod utrobe svoje. O blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo!

R. Utočište grešnika, moli za nas.

O. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Podaj pomoć, milostivi Bože, našoj slabosti, da se, spominjući Božju Majku, krepošću njezina odvjetovanja od svojih grijeha sada izbavimo. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

R. Božja pomoć bila uvijek s nama!
O. Amen.

Misijski oprosti.

Misijski oprosti jesu: 1. Potpuni oprosti i 2. Djelomični oprosti. Zatim: 1. Oprosti za vrijeme svetih Misija i 2. Poslije svetih Misija.

I. Oprosti za vrijeme svetih Misija.

A. Potpuni oprosti.

1. Za sve vjernike, koji slušaju barem pet misijskih propovijedi.
2. Za bolesnike, ako izvrše ona dobra djela, koja im u tom smislu naznači ispovjednik.
3. Za one, koji su vrlo udaljeni, te ne mogu da budu prisutni kod pet misijskih

propovijedi. Samo treba im izvršiti koje posebno pobožno djelo, što im ga naredi ispovjednik.

4. I za još nepričešćenu djecu, ako po naredbi ispovjednika namjesto svete Pričesti obave koje drugo bogoljubno djelo.

5. Za sve spomenute, ako su na koncu Misija prisutni kod udjeljivanja apostolskog blagoslova.

Bilješka. Za ove potpune oproste u vrijeme svetih Misija dovoljna je samo jedna sveta Ispovijed, sveta Pričest i molitva na nakanu Sv. O. Pape.

B. Djelomični oprost.

Oprost od 300 dana za sve one, koji su prisutni kod blagoslova misijskog križa.

II. *Oprosti poslije svetih Misija.*

A. Potpuni oprosti.

1. a) Na godišnjicu blagoslova misijskog križa ili u nedjelju, koja dolazi odmah iza ove godišnjice, ako bi sama godišnjica pala u radni dan; b) na blagdan Iznašašća sv. Križa (3. svibnja); c) na blagdan Uzvišenja sv. Križa (14. rujna).

2. Za sve one, koji u jedan dan mjeseca prosinca pred misijskim križem izmole

barem tri puta u svakom mjesecu: 3 Očenaša, 3 Zdravomarije i 3 Slava Ocu na spomen triju ura smrtne borbe Isusove na križu.

Bilješka. Razumije se, da je za ove oproste uz spomenute uvjete potrebna jedna sveta Ispovijed, sveta Pričest i molitva na nakanu Sv. O. Pape.

B. Djelomični oprosti.

1. Oprost od 5 godina i toliko četrdesetica jedanput na dan, ako se pred misijskim križem izmole 3 Očenaša, 3 Zdravomarije i 3 Slava Ocu na spomen triju ura smrtne borbe Isusove. Pored toga treba se još pomoliti i na nakanu Sv. O. Pape.

2. Oprost od 100 dana za svaku molitvu pred misijskim križem.

Bilješka. Svi ovi oprosti, osim zadnjega, mogu se namijeniti i dušama u čistilištu.

Gospin Rozarij (Krunica).

»a) Krunica je način moljenja, u kojem se »pozdrav anđeoski« i Očenaš kao u krunu (vijenac) spliću na čast blaženoj Djevici Mariji i na spomen otajstvima spasenja našega.

Krunicu neki zovu: čislo ili brojanice ili očenaše.

b) Krunicu Gospinu složio je sv. Dominik po naputku same Majke Božje.

c) Majka je Božja velike milosti obećala*) onima, koji će bogoljubno moliti Krunicu; a Crkva je mnogo puta odobrila ovu bogoljubnost i premnogim svetim oprostima obdarila.

d) Nema gotovo bogoljubnosti, koja bi toliko bila raširena u katoličkoj Crkvi, kao što je bogoljubnost svete Krunice. Raspelo i Krunica najljepši su ures svake kršćanske kuće i moćno oružje proti neprijatelju naše duše.

e) Moli, dakle, rado i pobožno svetu Krunicu. Ako već ne možeš svaki dan da je moliš, a ti je reci barem u subotu (Gospi posvećeni dan), nedjelju i svetkovinu.« (»Kruh nebeski«, 1930.).

K ovim izrekama i preporukama, koje su ujedno i preporuke naših crkv. poglavara, imamo dodati samo to: ako Crkva toliko preporuča i želi, da se

*) Ova Gospina obećanja (milosti) pobožnim moliteljima Rozarija (Krunice) donosimo pri koncu ovog vjenčića.

Rozarijem (Krunicom) služi i ponosi svaki njezin vjernik; ako je ona toliko puta istaknula potrebu, da se ova uspješna i divna molitva uvede kao svagdanja zajednička molitva u obiteljima i seljačkim i građanskim: onda još s više razloga mora da je njezin ljubitelj onaj kršćanin i ona kršćanka, koji su se svrstali u redove Marijine vojske, u redove njezinih osobitih pobožnika. To su oni, koji su članovi i članice društava: »Bratovština svetog Rozarija (Krunice)«, »Živi Rozarij« (Krunica), »Vječni Rozarij« (Krunica), »Djevojačko društvo svetog Rozarija« (Krunice), »Mladi kruničari«, »Mlade kruničarke«, »Marijina kongregacija« i ostala Marijina udruženja. Na neke od ovih društava osvrnut ćemo se kasnije.

Rozarij (Krunica) Bl. Djevice Marije.

Prvi način moljenja.

R. Bože ✠ u pomoć mi priteci.

O. Gospodine pohiti da mi pomogneš.

Slava Ocu... Aleluja (od Sedamdesetice do Velike subote: Hvala Tebi, Gospodine, Kralju vječne slave).

Namjena.

Danas ćemo prikazati preslavnoj Djevici Mariji prvi (drugi ili treći) dio presv. Rozarija (Krunice) i namijenit ćemo ga za... (učini namjenu po volji), razma-

trajući pet radosnih (žalosnih ili slavnih) otajstava.

A. Otajstva radosna.

(Razmatraju se u ponedjeljak i četvrtak.)

U prvomu otajstvu radosnomu razmatrat ćemo, kako arkanđeo Gabrijel navijesti bl. Djevici Mariji, da će začeti i poroditi Sina Božjega po kreposti Duha Svetoga.

(Kraće): Navještenje blaženoj Djevici Mariji.

1 Očenaš, 10 Zdravomarija i 1 Slava Ocu poslije svakog otajstva.

U drugom otajstvu radosnomu razmatrat ćemo, kako slavna Djevica Marija pohodi svoju rodicu sv. Elizabetu i ostade s njome tri mjeseca.

(Kraće: Pohođenje blažene Djevice Marije svetoj Elizabeti.

1 Očenaš, 10 Zdravomarija i 1 Slava Ocu...

U trećem otajstvu radosnomu razmatrat ćemo, kako blažena Djevica Marija porodi Gospodina našega Isusa Krista u betlehemskoj spilji i postavi Ga u jasle.

(Kraće): Porođenje Gospodina našega Isusa Krista u Betlehemu.

1 Očenaš, 10 Zdravomarija i 1 Slava Ocu...

U četvrtom otajstvu radosnomu razmatrat ćemo, kako blažena Djevica Marija, četrdeseti dan, iza kako porodi Gospodina našega Isusa Krista, prikaza Ga u hramu na ruke starca Šimuna.

(Kraće): Prikazanje Gospodina našega Isusa Krista u hramu.

1 Očenaš, 10 Zdravomarija i 1 Slava Ocu...

U petom otajstvu radosnomu razmatrat ćemo, kako slavna Djevica Marija, izgubivši svoga predragoga Sinka, nakon tri dana nađe Ga u hramu, gdje se razgovara s naučiteljima, a bilo mu je dvanaest godina.

(Kraće): Našašće Gospodina našega Isusa Krista u hramu.

1 Očenaš, 10 Zdravomarija i 1 Slava Ocu...

B. Otajstva žalosna.

(Razmatraju se u utorak i petak.)

U prvom otajstvu žalosnomu razmatrat ćemo, kako Gospodin naš Isus Krist, pripravljajući se na gorku svoju muku, pomoli se svome nebeskom Ocu u vrtu Getsemani, gdje se znojaše krvavim znojem.

(Kraće): Molitva i krvavi znoj Gospodina našega Isusa Krista u vrtlu.

1 Očenaš, 10 Zdravomarija i 1 Slava Ocu...

U drugom otajstvu žalosnomu razmatrat ćemo, kako Gospodin naš Isus Krist bi privezan o kameniti stup i nemilo bičevan u dvoru Pilatovu.

(Kraće): Nemilo bičevanje Gospodina našega Isusa Krista.

1 Očenaš, 10 Zdravomarija i 1 Slava Ocu...

U trećem otajstvu žalosnomu razmatrat ćemo, kako Gospodin naš Isus Krist bi okrunjen vijencem od trnja.

(Kraće): Trnovo krunjenje Gospodina našega Isusa Krista.

1 Očenaš, 10 Zdravomarija i 1 Slava Ocu...

U četvrtom otajstvu žalosnom razmatrat ćemo, kako Gospodin naš Isus Krist bi osuđen na smrt, te se uputio put Kalvarija, noseći na svojim ramenima preteško drvo križa.

(Kraće): Smrtna osuda i put na Kalvarij Gospodina našega Isusa Krista.

1 Očenaš, 10 Zdravomarija i 1 Slava Ocu...

U petom otajstvu žalosnomu razmatrat ćemo, kako Gospodin naš Isus Krist, došavši do vrh Kalvarija, bi svučen i propet na tvrdom drvu križa između dvaju razbojnika, a ondje Ga gledaše njegova žalosna Majka Marija.

(Kraće): Grozno propinjanje i užasna smrt Gospodina našega Isusa Krista.

1 Očenaš, 10 Zdravomarija i 1 Slava Ocu...

C. Otajstva slavna.

(Razmatraju se u srijedu, subotu i nedjelju).

U prvom otajstvu slavnomu razmatrat ćemo, kako Gospodin naš Isus Krist treći dan po svojoj smrti uskrsnu slavan i slavodobitan, eda već nigda ne umre.

(Kraće): Uskrsnuće Gospodina našega Isusa Krista.

1 Očenaš, 10 Zdravomarija i 1 Slava Ocu...

U drugom otajstvu slavnomu razmatrat ćemo, kako Gospodin naš Isus Krist četrdeset dana po svome uskrsnuću uzađe na nebo i sjede o desnu nebeskog Oca.

(Kraće): Uzašašće Gospodina našega Isusa Krista na nebo.

1 Očenaš, 10 Zdravomarija i 1 Slava Ocu...

U trećem otajstvu slavnom razmatrat ćemo, kako Gospodin naš Isus Krist posla Duha Svetoga na Apostole, u prilici ognjenih jezika.

(Kraće): Poslanje Duha Svetoga na Apostole.

1 Očenaš, 10 Zdravomarija i 1 Slava Ocu...

U četvrtom otajstvu slavnom razmatrat ćemo, kako bl. Djevica Marija preminu i bi s ovoga svijeta od anđela s velikom slavom uznesena na nebo.

(Kraće): Uznesenje bl. Djevice Marije na nebo.

1 Očenaš, 10 Zdravomarija i 1 Slava Ocu...

U petom otajstvu slavnom razmatrat ćemo, kako bl. Djevica Marija bi okrunjena od presv. Trojstva za Kraljicu neba i zemlje, i razmatrat ćemo još rajsko uživanje svih svetih.

(Kraće): Okrunjenje bl. Djevice Marije i slava svih svetih.

1 Očenaš, 10 Zdravomarija i 1 Slava Ocu...

Zdravo, Kraljice, kao na str. 36.

Zatim:

R. Učini me dostojnim, da Te hvalim, Djevo presveta.

O. Daj mi krepost protiv neprijatelja tvojih.

Pomolimo se.

Bože, čiji je Jedinorođeni životom, smrću i uskrsnućem svojim stekao nama plaću života vječnoga, dopusti, molimo, da spominjući ova otajstva presvetim Rozarijem (Krunicom) bl. Djevice Marije, i nasljedujemo, što je u njima, i postignemo, što obećavaju. Po istom Kristu Gospodinu našem Amen.

Izmolimo Očenaš, Zdravomariju i Slava Ocu na čast slavnoga patrijarha svetog Oca Dominika, koji po Gospinoj naredbi sastavi sveti Rozarij (Krunicu).

Očenaš... Zdravomarijo... Slava Ocu...

R. Moli za nas, sveti oče Dominiče.

O. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Dopusti, molimo, svemogući Bože, da koji smo težinom svojih grijeha pritisnuti, po zagovoru bl. Dominika, ispovijedaoca tvoga (oca našega), olakšanje postignemo. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Bilješka. Ako ne slijede lauretanske litanije, onda se zaključi ovako:

(Trikrat): Kraljice presv. Rozarija (Krunice), moli za nas!

R. S milim Djetetom svojim.

O. Nek nas Djevica Marija blagoslovi!

Blagoslov Boga svemogućega † Oca i Sina i Duha Svetoga po zagovoru Kraljice presv. Rozarija (Krunice) sašao na nas i ostao vazda. Amen.

Drugi način moljenja Rozarija (Krunice).

Najprije se prekrsti, pa izmoli Vjerovanje (držeći u ruci križić krunice): zatim reci Očenaš (na veće zrno) i tri Zdravomarije (na tri manja zrna). Potom slijede desetke, a svaka desetka sastoji se od 1 Očenaša, 10 Zdravomarija i 1 Slava Ocu. Dok se moli ustima, u isto vrijeme razmatraju se odnosna otajstva (ili radosna ili žalosna ili slavna).

Poslije prvih triju Zdravomarija (iza riječi Isus) dodaj po jednu od slijedećih izreka:

1. Koji nam umnožio vjeru.
2. Koji nam utvrdio ufanje.
3. Koji nam usavršio ljubav.

Otajstva radosna.

Izmoli Očenaš, pa 10 Zdravomarija, a iza riječi Isus dodaj po jednu od slijedećih izreka:

1. Koga si, Djevice, po Duhu Svetom začela.
2. Koga si, Djevice, idući Elizabeti u pohode nosila.
3. Koga si, Djevice, rodila .
4. Koga si, Djevice, u hramu prikazala.
5. Koga si, Djevice, u hramu našla.

Otajstva žalosna.

1. Koji se za nas krvlju znojio.
2. Koji je za nas bičevan bio.
3. Koji je za nas trnjem okrunjen bio.
4. Koji je za nas teški križ nosio.
5. Koji je za nas raspet bio.

Otajstva slavna.

1. Koji je od mrtvih uskrsnuo.
2. Koji je na nebo uzašao.
3. Koji je Duha Svetoga poslao.
4. Koji je Tebe, Djevice, na nebo uzeo.
5. Koji je Tebe, Djevice, na nebu okrunio.

Bilješka. Sad se može izmoliti »Zdravo, Kraljice« i ostale molitve, kako je naznačeno na str. 46. i 47. kod prvog načina moljenja Rozarija (Krunice).

Bratovština Presv. Rozarija (Krunice).

Ova bratovština, koja se sve to više širi u svim krajevima naše domovine, osobito za vrijeme svetih Misija, jest društvo ili udruga vjernika jednoga i drugoga spola, i mlađih i starijih, kojima je cilj da moljenjem svetog Rozarija (Krunice) na osobiti način časte Mariju, Majku Božju, i da sebi za svoje spasenje zavrijede neizmjerne duhovne blagodati i milosti. Potječe od svetog Dominika, utemeljitelja dominikanskog Reda. Sv. Dominik je bio veliki štovatej Marijina Rozarija (Krunice) i Marijin osobiti miljenik. Po uzoru svoga svetog oca i njegovi duhovni sinovi i kćeri odlikovali su se uvijek u rozarijskoj (kruničnoj) pobožnosti i odanosti prebl. Djevici Mariji, koja je pod

svoje okrilje i u svoju zaštitu uzela dominikanski Red, nazvan radi toga »Marijin Red«.

I mi, vjerni svojoj svijetloj tradiciji, a ujedno odazivljući se željama svete Crkve, preporučujemo svima vjernicima bez razlike, da se ubroje u ovu divnu zajednicu Marijinih sinova i kćeri, da postanu članovi bratovštine presv. Rozarija (Krunice), ili kojeg drugog sličnog rozarijskog (kruničarskog) društva na čast Marijinu.*)

Bratovština presv. Rozarija (Krunice) jest vrlo laka, jednostavna i praktična u svojoj provedbi tako, da bez ikakvih naročitih poteškoća može svak postati njenim članom.

Jedina dužnost člana, koji se upiše u ovu bratovštinu, jest da svaki tjedan pobožno izmoli samo jedanput sva tri dijela Rozarija (Krunice), t. j. otajstva radosna, žalosna i slavna. To može da obavi sve odjednom ili svaki dio napose ili pak u više prekida, s opravdana razloga. Ova molitva ne mora se obaviti samo u crkvi; može se i kod

*) Oni, koji bi željeli da se osnuje u njihovoj župi kakvo od već spomenutih rozarijskih (kruničarskih) društava, nek se dogovore sa svojim duhovnim pastirom, koji će preduzeti sve, što je potrebno za utemeljenje takvoga društva, koje je korisno za jačanje duha svete vjere kod njegovih vjernika. Sve upute za to daje: Veliko kruničarsko bratstvo, Zagreb, Maksimir, Kažotićev trg 4.

kuće i putem i na polju, pa, čak, i ležeći u krevetu, kad se ne bi moglo nikako drukčije. Glavno je pobožno moliti i razmatrati otajstva. No ova dužnost ne veže pod nikakav grijeh tako, da onaj, koji je slučajno nije izvršio u tjednu, nije zato sagriješio, već je samo ostao lišen onih oprosta, što ih dobivaju članovi, koji mole.

Treba moliti na blagoslovljenoj krunici, jer inače ne bi se postigli oprosti, iako bi molitva po sebi bila valjana i korisna.

Koristi, koje između ostaloga članovima dopadaju u dio, jesu: 1. Postaju osobiti miljenici i štićenici Kraljice Rozarija (Krunice); 2. Za života i poslije smrti postaju dionicima svih dobrih djela i molitava triju dominikanskih Redova i bratovštine; 3. Postaju dionicima mnogih potpunih i djelomičnih oprosta, koji su označeni na upisnici, što je dobije svaki član (članica), kad se upiše u bratovštinu.*)

*) Ove oproste donosi svaki mjesec Marijin glasnik »Gospina Krunica«, koji izlazi u Zagrebu (adresa: Zagreb, Maksimir, Kažotićev trg 4) i širi pobožnost presv. Rozarija (Krunice). Stoji godišnje samo 10 dinara. Ove oproste trebao bi svaki upravitelj objaviti u zgodni čas braći i sestrama.

»Vječni Rozarij« (Krunica).

I ovom je udruženju, kao i sličnim ostalima, isti cilj; samo mu je način različit. »Vječni Rozarij« (Krunica) naravna je kći istoimene bratovštine. Čašćenje presv. Djevice neprekidnom molitvom svetog Rozarija (Krunice) — to je uzvišeni cilj ovoga udruženja, kojega se članovi svojevoljno obvezuju da će svake godine u onaj dan, koji im se zauvijek odredi pri upisanju, te u sat koji im dopane svake godine po objavljenoj tablici moliti svih petnaest otajstava, t. j. čitav Rozarij (Krunicu). Ta obveza ipak ne veže pod grijeh. Članovima bratovštine svetog Rozarija (Krunice), koji se obvezuju moliti čitav Rozarij (Krunicu) u tjednu, neće zaista biti nikakva poteškoća da postanu ujedno i članovi »Vječnog Rozarija« (Krunice). Neka dakle jedanput u godini pobožno i veselo posvete određeni im sat, moleći cijeli Rozarij (Krunicu), upirući oči u utjelovljenog, raspetog i na nebu proslavljenog Krista, te pozdravljajući Mariju, čednu u radostima, svetu u žalostima i okrunjenu u nebeskoj slavi.*)

*) Kod nas je sjedište uprave ovog udruženja u dominikanskom samostanu u Splitu (Hrvojeva 2), Dalmacija. Tu se dobivaju sve pobliže upute o dužnostima i oprostima.

»Živi Rozarij« (Krunica).

»Živi Rozarij« (Krunica) jest društvo vjernika, udruženih u t. z. »kite« (kola, vijence, čete) od 15 osoba, a to s obzirom na 15 otajstava svetog Rozarija (Krunice). Svaka »kita« (kolo, vijenac, četa) obično ima svoga revnitelja ili revniteljicu, koji sporazumno s ostalim članovima ždrebanjem odredi za svaki mjesec po jedno otajstvo za svakog člana, tako da svaki član »kite« dnevno kroz cijeli mjesec moli i razmatra svoje otajstvo, odnosno svoju desetku. Na taj način moli se svaki dan čitav Rozarij (Krunica); tako molitva postaje »živa«.

U novije vrijeme ova se pobožnost u formi religiozne organizacije pohvalno širi i među djecom, pod imenom »Živa Krunica među djecom«. Članovi »Žive Krunice među djecom« zovu se »Mladi Kruničari« (»Mlade Kruničarke«); petnaest njih sačinjava »četu«, više četa jednog mjesta tvore društvo, a više takvih društava Savez, koji je organizacijska centrala »Žive Krunice među djecom«: »Mladokruničarski Savez«, dominikanski samostan, Zagreb, Maksimir. Ovaj daje sve upute za osnivanje i vođenje »Mladih Kruničara«. Već je štampan posebni priručnik za takva društva i nova kruničarska himna.

BILJEŠKA. Uz ove spomenute načine rozarijske (krunične) pobožnosti na čast Majci Božjoj imade još i drugih, koji su zavoljeni od našega kršćanskog puka; na pr. pobožnost t. z. »petnaest subota« (nedjelja) i pobožnost kroz cijeli mjesec listopad, posvećen Kraljici presv. Rozarija (Krunice). Priručnik za vršenje jedne i druge pobožnosti nalazi se u molitvenicima pok. oca Vlahovića: »Petnaest subota« i »Mjesec listopad«. (Nabavlja se: samostan dominikanaca, Split, Hrvojeva 2.). Što se tiče listopadske pobožnosti, n a r e d i o j e »rozarijski« Papa Lav XIII., da se ona ima obavljati u svim župnim, Gospinim i dominikanskim crkvama.

Molitva Majci Božjoj Presv. Rozarija (Krunice).

(Moli je po mogućnosti svaki dan).

Preslavna Kraljice neba i zemlje, moja mila Majko Marijo. Kako se raduje i veseli moja duša radi neizmjerne Tvoje slave! Vječna Ti hvala, što si nam po slavnom patrijarhu, sv. Dominiku, darovala lijepu i dragocjenu pobožnost presv. Rozarija (Krunice). Za božanstvene molitve, koje sačinjavaju Tvoj Rozarij (Krunicu); za divna otajstva, koja se u njemu (njoj) razmatraju — otajstva radosti, žalosti i slave Sina Tvoga i Tvoje — ražeži, draga Majko, u meni živu i postojanu ljubav i pobožnost prema ovoj molitvi, Bogu i Tebi najugodnijoj, a nama najkorisnijoj. Neka mi Tvoj Rozarij (Krunica) bude radost u žalosti, obrana u napasti, utjeha u svakoj nevolji: neka mi bude sredstvom oproštenja grijeha i moga vječnog spasenja. Amen.

Petnaest obećanja Marijinih onima, koji pobožno mole njezin Rozarij (Krunicu).*)

1. Onoga, koji me bez prestanka časti moljenjem moga Rozarija (Krunice), nadarit ću kojom osobitom milošću.
2. Svima, koji bogoljubno mole moj Rozarij (Krunicu), obećavam posebnu svoju zaštitu i velike milosti.
3. Rozarij (Krunica) će biti najmoćnije oružje protiv paklene sile; ono će utamaniti zloću, uništiti grijeh i skršiti krivovjerstvo.
4. Po Rozariju (Krunici) će procvasti krepost i sveto djelovanje, a vjernici će postići preobilno Božje milosrđe; on će odbiti čovječje srce od isprazne svjetovne ljubavi, a pritegnut će ga k Božjoj ljubavi, te će u njemu pobuditi želju za vječnošću. Oh, koliko će se duša po njemu spasiti!

*) Ova obećanja očitovala je bl. Djevica slavnom patrijarhu sv. Dominiku i bl. Alanu njegova Reda.

5. Neće se osuditi ona duša, koja mi se Rozarijem (Krunicom) utječe.

6. Svaki, koji bogoljubno moli sveti Rozarij (Krunicu), razmatrajući njegova sveta otajstva, niti će ga satrti nesreća, niti će ga ošinuti Božja pravda, niti će navijeke poginuti. Ako je grešnik, obratit će se; ako je pravednik, ustrajat će u milosti i zaslužit će vječni život.

7. Pravi ljubitelj moga Rozarija (Krunice) neće umrijeti bez svetih Sakramenata.

8. Ja hoću, da oni, koji mole moj Rozarij (Krunicu), imaju za života i pri smrti prosvijetljenje i milost da budu uvijek dionici zasluga i dostojanstva nebesnika.

9. Ja dnevno izbavljam iz čistilišta one duše, koje su bile bogoljubne prema mome Rozariju (Krunici).

10. Pravi ljubitelji moga Rozarija (Krunice) uživat će veliku slavu u nebu.

11. Sve, što god budete Rozarijem (Krunicom) od mene zaprosili, postignut ćete.

12. Ja ću u svakoj potrebi pomoći one, koji šire pobožnost k mome Rozariju (Krunici).

13. Ja sam isprosila od svoga božanskoga Sina, da svi oni, koji su pridruženi bratovštini moga Rozarija (Krunice), imaju za života i pri smrti za svoju braću i sestre cio nebeski dvor.

14. Oni, koji mole moj Rozarij (Krunicu), jesu moja djeca i braća moga jedinorođenog Sina Isusa.

15. Pobožnost k svetom Rozariju (Krunici) jest veliko jamstvo preodređenja za vječnu slavu.

*

»Koliko puta moju Majku Rozarijem (Krunicom) pozdravljaš, toliko joj kruna na glavu postavljaš«. (Izjava Isusova jednom pokorniku.)

Pohvale Imenu Božjemu.

kao zadovoljština za psovke i kletve.

Blagosloven budi Bog!
Blagoslovено njegovo sveto Ime!
Blagoslovеn Isus Krist, pravi Bog i pravi čovjek!
Blagoslovено Ime Isusovo!
Blagoslovено presveto Srce Isusovo!
Blagoslovеn Isus u presvetom oltarskom Sakramentu!
Blagoslovena velika Bogorodica, presveta Marija!
Blagoslovено sveto i neoskvrnjeno njezino Začeće!
Blagoslovено ime Marije, Djevice i Majke!
Blagoslovеn sveti Josip, njezin prečisti zaručnik!
Blagoslovеn Bog u svojim anđelima i u svojim svecima! Amen.

Tko skrušeno izmoli ove »Pohvale«, dobiva svaki put 1 godinu oprosta (Pio VII. 23. srpnja 1801.). Tko uz obične uvjete moli svaki dan kroz cijeli mjesec, dobiva potpuni oprost (Pio IX. 22. ožujka

1847.). Ako se izmole javno poslije svete Mise ili prigodom blagoslova s presvetim Sakramentom, dobiva se oprost od 2 godine (Lav XIII. 2. veljače 1897.).

Moli ujutro, napodne i navečer:

Pozdrav anđeoski.

Anđeo Gospodnji navijestio Mariji.
I ona začela po Duhu Svetomu.
Zdravo, Marijo itd.

Evo službenice Gospodnje.
Neka mi bude po riječi Tvojoj.
Zdravo, Marijo itd.

I Riječ je tijelom postala.
I prebivala među nama.
Zdravo, Marijo itd.

Moli za nas, sveta Bogorodice.
Da dostojni budemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se. Milost svoju, molimo Te, Gospodine, ulij u duše naše, da mi, koji smo po anđelovu navještenju spoznali utjelovljenje Krista, Sina Tvoga, po muci njegovoj i križu k slavi uskrsnuća privedeni budemo. Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

(U uskrsno vrijeme, t. j. od Velike subote navečer pa do uoči blagdana presv. Trojstva, moli se mjesto »Anđeo Gospodnji« stojeći ovo):

Kraljice neba, raduj se, Aleluja.
Jer koga si bila dostojna nositi, Aleluja.

Uskrsnu, kako je rekao, Aleluja.
Moli za nas Boga! Aleluja.

Raduj se i veseli se, Djevice Marijo, Aleluja.
Jer uskrsnu Gospodin uistinu, Aleluja.

Pomolimo se. Bože, koji si se dostojao razveseliti svijet uskrsnućem Sina svoga, Gospodina našega Isusa Krista, daj, molimo Te, da po njegovoj Majci, Djevici Mariji, postignemo radosti vječnoga života. Po istom Kristu Gospodinu našemu. Amen.

(Tko na glas zvona svaki dan moli »Anđeo Gospodnji« [»Kraljice neba«], može dobiti potpuni oprost jedamput u mjesecu uz obične uvjete: Ispovijed, Pričest i molitva na nakanu Sv. O. Pape; a 100 dana svakiput, kadgod izmoli pozdrav Gospin.)

Obični pozdrav: Hvaljen Isus i Marija!*)

Otpozdrav: Navijeke!

*) Ovaj krasni kršćanski pozdrav, koji se općenito poprimio, prvi je počeo upotrebljavati dominikanac Ivan iz Vinčence (13. vijek). Sv. Oci Pape: Siksto V., Benedikt XIII. i Klement XIII. udijeliše svakom vjerniku, koji tako pozdravi i koji tako otpozdravi, svaki put 100 dana oprosta.

Pjesma Majci Božjoj „KRALJICE KRUNICE"

1. Kraljice Krunice, milosti pu-na, na nebu resi Te naj-ljepša kruna:
K Tebi nam leti glas, k spa-senju vodi nas! Milost, milo-sti pu-na!

2.

Kraljice krunice, Djevice čista,
Biće Ti cijelo se ljiljanom blista:
Čuvaj i nama sveđ jasne čistoće cvijet,
Djevo, Djevice čista!

3.

Kraljice Krunice, Gospojo jaka,
Vječita obrano svih siromaka:
Štiti svoj narod vas, smrtni kad stigne čas,
Gospo, Gospojo jaka!

Sadržaj:

IZDANJA „ISTINE"

Š. Jurkić: BL. IMELDA LAMBERTINI, dominikanka, pokroviteljica prve i ustrajne sv. Pričesti. Luksuzno opremljena knjiga, najljepši je dar prvopričesnicima . . . . Din 10.—

S. Košutić: SLUGA VJEČNE MUDROSTI, život najvećeg njemačkog mistika, Bl. Henrika Suzona. Lijepo opremljena knjiga . . . . Din 16.—

Dr. O. H. Bošković O. P.: PROBLEM SPOZNAJE, stručno filozofsko djelo o najaktuelnijem filozofskom problemu, 8°, strana 246 . . . . Din 50.—

Fr. Drane, O. P.: DUH DOMINIKANSKOG REDA, osvijetljen i prikazan primjerima iz života njegovih svetaca i blaženika, strana 326 . . . . . Din 40.—

Bošković: »ALBERT VELIKI« zanimivo je opisan život novog sveca i crkovnog naučitelja (raspačano) Din 15.—

DUHOVNI ŽIVOT — asketsko-mistička revija. Izlazi 6 puta na godinu . . . . Din 30.—

GOSPINA KRUNICA. Glasnik pobožnosti Majke Božje. Izlazi svaki mjesec. Pretplata redovita Din 10.—
potporna . . . . Din 15.—

MLADI KRUNIČARI. Priručnik za upravitelje i revnitelje Mladih Kruničara . . . . . . Din 5.—

OBREDNIK DOMINIKANSKIH MISIJA. Priručnik za držanje svetih Misija . . . . Din 10.—

Narudžbe prima:

NAKLADA »ISTINA«

Zagreb XI — Maksimir, Kažotićev trg 4

NB. Naš čekovni račun nosi broj 33.236